

U s n e s e n í

Okresní soud v Kladně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Martinou Burešovou, jako samosoudkyní, v právní věci žalobkyně **r.k. TAKT, s.r.o.**, se sídlem Malá Štěpánská 2032/6, Praha 2 – Nové Město, IČ: 26687097, zastoupené Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Římská 32, Praha 2, proti žalované **T-Mobile Czech Republic, a.s.**, se sídlem Tomíčková 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ: 64949681, **o vyklizení nemovitosti**

t a k t o :

Řízení se přerušuje do pravomocného skončení řízení o určení rozsahu oprávnění dle § 12 odst. 1 a 3 zákona č. 110/1964 Sb., zahájeného k návrhu žalované ze dne 7.2.2012 u Magistrátu města Kladna, odboru výstavby.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou domáhá stanovení povinnosti žalované odstranit technologický kontejner z blízkosti komína, kabelový žlab č. 20, kabelovou trasu, výložník a ocelový žebřík 4m s lištou SOLL – vše pro MW 0,6 z komína a blízkosti komína, který se nachází na nemovitostech žalobkyně, a to na parcele č. [REDAKCE] zapsané v k. ú. Libušín na listu vlastnictví č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno.

Okresní soud v Kladně svým usnesením ze dne 2.4.2008 č.j. 21 C 69/2007-64 řízení zastavil z důvodu nedostatku pravomoci a současně rozhodl o postoupení věci po právní moci uvedeného usnesení Odboru výstavby Magistrátu města Kladna jako stavebnímu úřadu, se sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Praze usnesením ze dne 26.5.2008 č.j. 28 Co 276/2008-75 usnesení soudu I. stupně potvrdil. K dovolání žalobkyně Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 27.1.2011 č.j. 22 Cdo 5159/2008-96 usnesení soudu I. i II. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení s odůvodněním, že podle ustálené judikatury není v pravomoci soudu rozhodovat o žalobě na určení existence věcných břemen uvedených v § 12 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 10.7.2002 č.j. 22 Cdo 1624/2000). O tento případ se však v souzené věci nejedná, že žaloby a žalobních tvrzení se jednoznačně podává, že žalobkyně se uplatněného nároku domáhá tzv. vlastnickou žalobou (žalobou na odstranění věcí z pozemku žalobkyně), na základě níž požaduje, aby žalované byla uložena povinnost odstranit z jejího pozemku věci, které se na něm nacházejí. Výslovně odkazuje na ochranu vlastnického práva opírající se o § 126 občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) s tím, že právním důvodem pro umístění věcí na pozemku žalobkyně žalovanou byla nájemní smlouva uzavřená podle občanského zákoníku, kterou však žalobkyně vypověděla, čímž žalovaná pozbyla právní titul k užívání jejího pozemku. V daném případě mezi účastníky nejde o spor o rozsah oprávnění vyplývajících z ustanovení § 104 odst. 1, 2, 6 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, neboť mezi účastníky je sporná sama existence věcného břemene, resp. veřejnoprávního omezení vlastnického práva, jež žalované podle

žalobkyně nesvědčí a ani v minulosti nikdy nesvědčilo, zatímco žalovaná dovozuje oprávnění pozemek žalobkyně užívat ze zákona č. 110/1964 Sb.

Soud I. stupně nařídil ve věci jednání, při němž žalobkyně setrvala na podané žalobě s tím, že prvořadou otázkou v daném sporu je posouzení platnosti či neplatnosti nájemní smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 22.4.1999 pod č. [REDAKCE] a otázka prokazování existence věcného břemene jako procesní obrany žalované jde plně k tíži žalované a stavební úřad ve svém rozhodnutí tuto otázku řešit nemůže, může řešit pouze rozsah věcného břemene.

Žalovaná při prvním jednání navrhla zamítnutí žaloby a současně přerušení řízení z důvodu, že podala k Magistrátu města Kladna, odboru výstavby návrh s datem 7.2.2012 na vydání rozhodnutí ve sporu o rozsahu oprávnění dle § 12 odst. 1 a 3 zákona č. 110/1964 Sb., když uvedený orgán podle žalované je věcně příslušným orgánem k rozhodnutí nejen o rozsahu, ale i existenci zákonného věcného břemene, které zatěžuje předmětnou nemovitost žalobkyně a pokud bude v řízení prokázáno, že toto věcné břemeno vzniklo a nadále existuje, nemůže být žaloba na vyklizení předmětné nemovitosti – pozemku ze strany žalobkyně úspěšná.

Podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět; to neplatí v řízení o povolení zápisu do obchodního rejstříku.

Podle § 135 odst. 1 a 2 o.s.ř., soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přešůpek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení. Jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

Zákon tedy rozlišuje při výkonu civilní pravomoci právo soudu samostatně posuzovat určité otázky od práva vydávat o těchto otázkách autoritativní rozhodnutí; posledně uvedené právo je omezeno jen na věci náležející do civilní pravomoci uvedené v § 7. Je věcí soudu, pro jaký postup se rozhodne, jestliže nastane situace, kdy má pro účely řízení posoudit otázky, o nichž rozhodnout přísluší jinému orgánu (tj. zpravidla správnímu orgánu). Z hlediska rozhodnutí ve věci samé jde o tzv. předběžné (prejudiciální) otázky, a to většinou buď povahy trestní, nebo povahy správní. Soud buď může postupovat podle § 109 odst. 2 písm. c), tj. přerušit řízení a vyčkat rozhodnutí správního orgánu, nebo může ve smyslu § 135 odst. 2 tyto otázky posoudit sám, jestliže má za to, že je schopen sám je zjistit a posoudit (viz komentář k § 135 občanského soudního řádu, strana 933, Občanský soudní řád I., 1. vydání 2009, nakladatelství C. H. Beck).

Jak již bylo uvedeno v odůvodnění shora citovaného usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27.1.2011 č.j. 22 Cdo 5159/2008-96, není podle ustálené judikatury v pravomoci soudu rozhodovat o žalobě na určení existence věcných břemen uvedených v § 12 zákona č. 110/1964 Sb. Soud za dané situace, kdy pro daný spor je relevantní posouzení obrany žalované spočívající právě ve vznesené námitce, že žalované svědčí právo užívat předmětnou nemovitost ve vlastnictví žalobkyně na základě věcného břemene vzniklého v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 110/1964 Sb., řízení přerušil podle shora citovaného ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., když dospěl k závěru, že je na místě, aby tuto z hlediska

rozhodnutí ve věci samé tzv. předběžnou otázku, řešil k tomu příslušný správní orgán, konkrétně stavební odbor Magistrátu města Kladna, kam se žalovaná již obrátila se svým návrhem na vydání rozhodnutí v souladu s § 12 odst. 1 a 3 zákona č. 110/1964 Sb.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **l z e** podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu ve 2 vyhotovení.

V Kladně dne 9. února 2012

JUDr. Martina Burešová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kučerová